

Den af skalaen udfundne *forbrugsenhedsskat* multipliceres med antallet af forbrugsenheder, og resultatet er den samlede forbrugsskat. Beregningen vil uden vanskeligheder kunne gøres til genstand for elektronisk databehandling. Nedenfor er angivet nogle eksempler på beregninger:

Eksempel 1.

Familie: 2 voksne og 2 børn.
Samlet årligt forbrug: 30.000 kr.
Normalforbrug: 24.000 kr.
Restforbrug: 6.000 kr.
Skalaforbrug: 1.000 kr.
Forbrugsenhedsskat: 100 kr.
Samlet forbrugsskat: 600 kr.

Eksempel 2.

Familie: 2 voksne og 2 børn.
Samlet årligt forbrug: 42.000 kr.
Normalforbrug: 18.000 kr.
Restforbrug: 24.000 kr.
Skalaforbrug: 3.000 kr.
Forbrugsenhedsskat: 500 kr.
Samlet forbrugsskat: 3.000 kr.

Eksempel 3.

Familie: 2 voksne og 2 børn.
Samlet årligt forbrug: 60.000 kr.
Normalforbrug: 24.000 kr.
Restforbrug: 36.000 kr.
Skalaforbrug: 6.000 kr.
Forbrugsenhedsskat: 1.700 kr.
Samlet forbrugsskat: 10.200 kr.

Provenuet fra den direkte progressive forbrugsbeskatning er vanskeligere at skønne over end ved proportionalskatten (B) og ved den proportionale forbrugsskat (D). Dels er opsparingsindflydelsen underkastet talmæssig usikkerhed, dels er det med baggrund i den eksisterende statistik vanskeligt at vurdere, i hvor høj grad normalforbruget kan „udnyttes“, særligt ved de lavere indkomster. Hertil kræves et statistisk materiale med oplysninger om indkomsternes fordeling efter familiestørrelse. Et skøn, som ikke gør krav på nogen særlig nøjagtighed, men som på den anden side næppe rammer meget ved siden af, får man gennem følgende betragtning:

Befolkningens samlede skattepligtige indkomst på ca. 36 milliarder kr. reduceres med en skønnet privatopsparing på ca. 4 milliarder kr. til 32 milliarder kr. Hvis hele det skattefrie normalforbrug blev udnyttet, blev der herefter kun 32 minus 30*) = 2 milliarder kr. tilbage som grundlag for den progressive forbrugsskat. Da indkomstfordelingen ikke er jævn, og da familiestørrelserne varierer stærkt, vil selv en fordobling af de 2 milliarder kr. antagelig være på den sikre side. Sættes gennemsnitsprovenuet af den progressive forbrugsskat til mellem 20 og 25 pct., kan det samlede skatteprovenu anslås til ca. 900 millioner kr.

Det skal understreges, at sikre beregninger naturligvis er nødvendige for en endelig fastlæggelse af den foreslåede skala. Der er her i særlig grad lagt vægt på at vise princippet, mens tallene i sig selv kun har deres betydning derigennem, at de skal vise gennemførligheden af princippet.

*X. Den proportionale forbrugsbeskatning.
(pkt. D).*

Da denne beskatning træder i stedet for en almindelig omsætningsafgift på 10 pct., skal den udskrives af det samlede forbrug fra bund til top, idet de sociale kompensationer som allerede nævnt er indbygget i den direkte indkomstbeskatning.

Der tillades kun fradrag af sådanne beløb, som ikke ville være blevet ramt af en almindelig omsætningsafgift, f. eks.

- alle opsparede beløb, herunder pensionsbidrag,
- alle livs-, syge- og ulykkesforsikringspræmier,
- betalte skatter (indkomstskat og progressiv forbrugsbeskatning).

Derimod tillades ikke fradrag af faglige udgifter, da sådanne ville blive berørt af en almindelig omsætningsafgift.

Da den direkte opkrævede forbrugsbeskatning skal fungere som „oms ved kilden“, nemlig forbrugerkilden, kan den ikke fradrages ved beregning af skat på indkomst og forbrug.

*) Ca. 3 mill. voksne á 8.000 kr. og 1,5 mill. børn á 4.000 kr. giver ca. 30 milliarder kr.